

Ο ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΣΑΡΦΑΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ



Γράφει ο Αρχιμ. Νικόδημος Εὐσταθίου-
Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος

Ὁ Γρηγόρης εἶναι τώρα τεσσάρων ἐτῶν. Μετά τή γέννα ἔχασε τούς γονεῖς του καί δόθηκε σέ ἴδρυμα. Ἀναμονή γιά τή διεκπεραίωση ὅλης τῆς γραφειοκρατικῆς διαδικασίας γιά μία υἱοθεσία. Ὅταν ὁ Γρηγόρης ἦταν δύο ἐτῶν, δόθηκε γιά υἱοθεσία σέ ἕνα ζευγάρι. Οἱ δύο καινούριοι γονεῖς του εἶναι νέοι. Χαίρονται στήν ιδέα νά διευρύνουν τήν οἰκογένειά τους, ἐνθουσιασμένοι πού θά τήν ὀλοκληρώσουν. Προετοιμάστηκαν περνώντας τέστ, ἱατρικές ἐπισκέψεις καί παρακολουθώντας μαθήματα.

Τή στιγμή τῆς εἰσόδου τοῦ Γρηγόρη στή νέα οἰκογένεια οἱ γονεῖς, ἄνθρωποι πίστεως, εἶναι βέβαιοι ὅτι συνεργοῦν σέ μία μεγάλη ἀποστολή. Αὐτό τό νήπιο, πού ἔχασε πρῶτα τόν πατέρα του ἀπό «ἐγκατάλειψη», μετά τή μητέρα γιά λόγους «κοινωνικούς», ἔχει ἐκ νέου τήν εὐκαιρία νά ἀναπτυχθεῖ σέ ἓνα περιβάλλον ἰσορροπημένο καί κατάλληλο.

Ὁ Γρηγόρης, ὅμως, ξαφνικά χάνει καί πάλι τό νέο πατέρα του. «Κύριε, σέ κάποιες περιπτώσεις δέν ξέρουμε τί κάνεις· ἴσως δέν τό καταλαβαίνουμε, γιατί οἱ σκέψεις Σου ξεπερνοῦν τίς δικές μας, ὅσο ὁ οὐρανός κρέμεται πάνω ἀπό τή γῆ». Κάποτε ἡ πίστη μας, ἂν δέν κλονίζεται, φαίνεται ἄχρηστη. Μποροῦμε μόνο νά προσευχόμαστε, νά ἐλπίζουμε ὅτι δέν εἶναι ἔτσι, ὅτι οἱ παροῦσες ταλαιπωρίες βαστοῦν μιά στιγμή συγκριτικά μέ τήν αἰώνια χαρά. Τώρα, ὅμως, ὑπάρχουν δάκρυα καί πόνος: ἓνα μωρό χάνει τούς φυσικούς του γονεῖς..... μετά προσφέρεται σέ μιά καινούρια οἰκογένεια καί μετά..... θυσίες (ἀνώφελες;;;). Βέβαια τώρα ὁ Γρηγόρης θά δώσει θάρρος στήν μητέρα, σέ μιά στιγμή τόσο δύσκολη, μά θά ζητηθεῖ πάλι ἀπό τήν ἴδια μητέρα ἓνα μεγάλο κουράγιο κι ἓνα δυνατό αἶσθημα εὐθύνης, δεδομένου ὅτι θά πρέπει νά συνεχίσει μόνη ἓνα ἔργο ἀρχινισμένο ἀπό δύο.

Ὁ Γρηγόρης εἶναι ἓνα ὄνομα φανταστικό. Ἡ ἱστορία εἶναι πραγματική. Ἡ προσευχή μου, πού θέλω νά μοιρασῶ, εἶναι γιά τόν μπαμπά του, πού ἔφυγε ἀπό τή ζωή· καί γιά τόν Γρηγόρη καί τήν μητέρα του, νά μήν εἶναι μόνοι· καί γιά ὅλους τοὺς οἰκογενεῖς τοῦ νέου στήν ἡλικία πατέρα, ὥστε νά ξαναβροῦν τή γαλήνη· καί γιά τοὺς φυσικούς γονεῖς τοῦ Γρηγόρη, εἴτε ζωντανούς, εἴτε νεκρούς.

Τήν προσευχή μου τήν ἀναθέτω στίς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία συνεχίζει νά σώζει πολλές νεανικές ζωές, μεταξύ τῶν ὁποίων ἐκείνη τοῦ Γρηγόρη.